

શિહોર નિવાસી
કવિ-
ગોવિંદ ગીદ્વાભાઈ

કૃત.

શ્રી પરબ્રહ્મ પચીશી.

216

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

ચૌહાણ રાયમલ ગોવિંદ.

૮૭૪૮

❀ પ્રકાશકના બે બોલ. ❀

જેમ જેમ કાળ બદલાય છે તેમ તેમ માણસની જરૂરીઆતો પણ બદલાય છે. પોતાના કર્તવ્યને પહોંચી વળવા માટે મનુષ્યને પોતાનો ધર્મ સંભાળવાની જરૂર છે. ચાલુ સમયમાં હિંદીની પરિસ્થિતિઓને જોતાં ધર્મનું જે સ્વરૂપ મળે જરૂરનું લાગ્યું તે મારા વડીલશ્રીએ બનાવેલ હિંદી ગોવિંદ ગ્રંથમાળા ભાગ પહેલાની અંદર પરબ્રહ્મ પચીશીનું લઘુ પુસ્તક બીજી આવૃત્તી ગુજરાતીમાં પ્રત ૧૫૦૦ છપાવવા અને નરનારાયણ મંદિરના સ્ત્રીસંઘ મંડળને અર્પણ કરેલ છે. જ્ઞાન પ્રચારના ઉદ્દેશથી કાંઈક વધારે થવા પામે એ હેતુથી અને દરેક મનુષ્યને ઉત્સાહપ્રેરક ભાવના બળ વધારનારા અને ચાલુ જમાના માટે વ્યવહારૂ થઈ દરેક બહેનો અને ભાઈઓ પોતાના ધર્મનું રહસ્ય ગૃહણ કરે તેવી ભાવનાથી આ લઘુ પુસ્તક ગુજરાતીમાં છપાવવામાં આવ્યું છે.

મુંબઈ,	}	ચૌહાણ આર. જી. કવિ,
તા. ૩-૧-૧૯૨૨		ધી 'લક્ષ્મી આર્ટ પ્રેસ,' ભાયખલા,
મંગળવાર.		મુંબઈ, નં. ૮.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક C-૭૪૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પરજીલ ૫૨૧૨૧

વિષય દ્દ૪૨:૪ ૩૨૩

શ્રી પરબ્રહ્મ પચીસી શ્લોકો વધા

અમદ

ગુજરાતી કો

(મંજલાચરન—કવિત.)

ઓપત અજતા ઔર સતત સુહાતા બકિ,
 બેદ ગુન ગાતા તોહુ પાર નાંહિ પાતા હૈ;
 સર્વ લોક ત્રાતા ઔર સર્વ ગુન જ્ઞાતા ત્યોંહિ,
 સર્વ માંહિ ભાતા ઔર અલગ રહાતા હૈ;
 આલમ ઉપાતા અજ વિષ્ણુ પસરાતા ઔર,
 શંકર ખિલાતા તાતે ઔર અધિકાતા હૈ;
 ગોવિંદ કહત હુમ પરમ પ્રખ્યાતા એસેં,
 સચ્ચિતકોં ધ્યાતા ઔર શીશકોં નમાતા હૈ. ૧

પાવક મેં રાજે ઔર સલિલમેં છાજે ત્યોંહિ,
 વાયુમેં ખિરાજે સદા અમલ અપારા હૈ;
 ભૂતલમેં ભાસે ઔર વ્યોમમેં વિલાસે ત્યોંહિ,
 સર્વ દિશા સોહે નિરગુન નિરધારા હૈ;
 સર્વમેં સંયુક્ત એસેં રહત સદાય તોહુ,
 સર્વ તેં અતીત આપ ઓપે અવિકારા હૈ;
 ગોવિંદ કહત એસેં પૂર્ણ પરમાત્મકોં,
 પ્રથમ પ્રનામ સદા પ્રેમતેં હુમારા હૈ. ૨

અજર અમર સદા અગમ્ય અખંડ ઔર,
 અકથ્ય અપારબંદે ગુન નિરધારે હૈ;
 અમલ અવ્યક્ત ઔર અદ્વય અનૂપ મહા,
 અનંત અતર્ક્ય સદા આપત અપારે હૈ;
 એકહે અનાદી સર્વ અંતરકે યામી જામે,
 કિંચિત ના ખામી ચારૌ બેદમે પુકારે હૈ;
 ગોવિંદ કહત એસે સર્વ શક્તિમાન મહા,
 બ્રહ્મકો ભજન સદા હિયમે હમારે હૈ. ૩

અજર અજતા નાંહિ કાલતે બિલાતા ઔર,
 સૃષ્ટિ ના સૃજતા ત્યાંહિ સૃષ્ટિમે ન જતા હૈ;
 સર્વ ભૂત ભાતા સર્વ લોકમે લખાતા ઔર,
 અલગ રહાતા જ્યોંહિ નીરે જલજતા હૈ;
 બિશ્વહી બિજાતા તૌહુ નાશ નાંહિ પાતા ઔર,
 શાશ્વત સુહાતા ધમિ બેદ ગુન ગાતા હૈ;
 ગોવિંદ કહત એસે પરમ પ્રખ્યાતા મહા,
 ચિદધન રૂપ રમ્ય વિમલ વિશાતા હૈ. ૪

ધરતા ન જન્મ ઔર મરતા ન મૌત હીતે,
 જરતા ન જવાલે ઔર ઠિરતા ન ઠારે હૈ;
 ભરતા સુ સૌન ઔર હરતા હૈ હૂક સમે,
 કરતા ન કામ ઔર કામતે ન ન્યારે હૈ;
 ફિરતા ભવાબ્ધ પર તિરતા ન દુબત સો,
 રહતા અલગ સોધ અકથ્ય અપારે હૈ;
 ગોવિંદ કહત એસે અવ્યય અતર્ક્ય મહા,
 અદ્ધન બ્રહ્મ નિરગુન નિરધારે હૈ. ૫

આપત અનાદિ એક પરમ પુરૂષ દિવ્ય,
 મૂરતિ રહિત સદા વિમલ વિખ્યાત હૈ;
 પ્રકૃતિતે પરે સોધ ચિત્તતે વિરક્ત ઔર,
 પ્રાનતે રહિત સદા આપ અધિકાત હૈ;
 સોહે સખ ભીંતર ઔ બાહિર બિરાજમાન,
 અજર અતર્ક્ય ઔર અવ્યય અજાત હૈ;
 ગોવિંદ કહત એસે અગમ્ય અનૂપ મહા,
 પૂર્ણ પરમાતમા સો સુંદર સુહાત હૈ. ૬

દ્રષ્ટિતે અદ્રશ્ય ઔર બુદ્ધિતે અગ્રાહ્ય ત્યોહિ;
 ઉક્તિતે અકથ્ય ઔર આનંદ સ્વરૂપ હૈ;
 લક્ષતે અલક્ષ્ય ઔર તર્કતે અતર્ક્ય ત્યોહિ,
 રંગતે રહિત ઔર રૂપતે અરૂપ હૈ;
 માયાતે રહિત સર્વ ગુનતે અતિત ઔર,
 આદિતે અનાદિ સદા ઓપત અનૂપ હૈ;
 ગોવિંદ કહત એસે અજર અમર સદા,
 નિગમ નિરંજન સો મંગલ સ્વરૂપ હૈ. ૭

દ્રષ્ટિ બિન દેખતહૈ ઓન બિન સુનત હૈ,
 નાક બિન શ્વાસ લેત સર્વદા સહેત હૈ;
 મુખ બિન બોલત હૈ જીભ બિન સ્વાદ લેત,
 બાહુ બિન વિશ્વધરિ રાખત સચેત હૈ;
 પાય બિન ચાલત હૈ પર્શ બિન જનત હૈ,
 દામલ કઠોર શીત ઉષ્ણતા સમેત હૈ;
 ગોવિંદ કહત એસે અદબૂત કરમકે,
 '૨૬ કમાલ સોધ ઓપત અદ્વૈત હૈ. ૮

બાનીતેં પ્રગટ નાંહિ પ્રગટ હે બાની જાતેં,
 મનતેં જનાત નાંહિ જાતેં મન જાને હૈ;
 દ્રષ્ટિતેં દિખાત નાંહિ દેખતહૈ દ્રષ્ટિ જાતેં,
 કાનતેં ન સુને જાતેં સુનતહૈ કાનેં હૈ;
 પ્રાનતેં ન શ્વાસ લહે શ્વાસ લહે પ્રાન જાતેં,
 એસેં અદ્ભૂત જાકાં બેદહી બખાને હૈ;
 ગોવિંદ કહત એસેં નિરગુન નિગમયે,
 પરમ પરમાત્મા સોં મેરે મન માને હૈ. ૯

જાતેં ભયે દેવ ઔર દાનવ અનેક મહા,
 જાતેં બનિ વેદગર્ભ સૃષ્ટિકાં સૃજતા હૈ;
 જાતેં શિવ શક્તિ ઔર લચ્છમી રમેશ ભયે,
 જાતેં સુર ચંદ ઉદે અસ્ત નિત્ય પાતા હૈ;
 જાતેં જલ અગ્નિ ઔર પવન પ્રગટ ભયે,
 જાતેં જગ પ્રગટ બહે જહિમેં સમાતા હૈ;
 ગોવિંદ કહત એસેં અજર અજન્મ સદા,
 નિગમ નિરંજન સો વિમલ વિશાલ હૈ. ૧૦

જાતેં મન વાક આદિ ઇન્દ્રિય અનૂપ ભધ,
 જાતેં પુનિ પ્રાન વ્યાપી સર્વ અંગ છાજે હૈ;
 જાતેં પવમાન સારે વ્યોમમેં વિચરિ રહે,
 જાતેં જલ પાવક ંહે ભૂતલપેં બ્રાજે હૈ;
 જાતેં ગિરિ સાગરકી ધારન ધરનિ ભધ,
 જાતેં સુર ચંદ ઉદે અસ્ત હોત આજે હૈ;
 ગોવિંદ કહત જગ કારન અનાદિ એસેં,
 પરમ પરમાત્મા સો વિમલ વિરાજે હૈ. ૧૧

જાતેં ભધ ભૂમિ ઔર ઔષધિ અનેક ભાંતિ,
 જાતેં જલરાશિ ઔર સરિતા ંહે છાજે હૈ;
 જાતેં પશુ પંખી ઔર શૈલકે સમૂહ ભયે,
 જાતેં અનુક્રમે આધ સર્વ રિતુ રાજે હૈ;
 જાતેં દિન રાત ઔર મંજુલ મનુષ્ય ભયે,
 જાતેં ધન વૃષ્ટિ કરિ ગગનમેં ગાજે હૈ;
 ગોવિંદ કહત જગ કારન અનાદિ એસેં,
 પરમ પરમાત્મા સો વિમલ વિરાજે હૈ. ૧૨

જોકે નહિ માત તાત પૂત્ર પરિવાર કષ્ટ,
 જોકે નહિ જાતિ ઔર ગોત્રકે પ્રવર હૈ;
 જોકે નહિ કામ ક્રોધ મચ્છર કે લોભ રંચ,
 જોકે નહિ શોક હર્ષ મોહ કે મકર હૈ;
 જોકે નહિ પાપ પૂન્ય મોક્ષ કે અમોક્ષ કષ્ટ,
 જોકે નહિ સ્થાન ઇક ગામ કે નગર હૈ;
 ગોવિંદ કહત એસેં નિગમ નિરંજન સો,
 અકથ્ય અનૂપ સદા અજર અમર હૈ. ૧૩

જોકે નહિ નાક કાન આંખ ઉતમાંગ ઔર,
 જોકે નહિ રૂપ રસ ગંધ કે પરસ હૈ;
 જોકે નહિ પાય પાનિ રસના લલિત ઔર,
 જોકે નહિ હાડ ચામ લેહુ કે તરસ હૈ;
 તદપિ ત્રિલોકનમેં વ્યાપિકેં વિરાજત હૈ,
 પાવત ન કોણી તાકે કિંચિત દરસ હૈ;
 ગોવિંદ કહત એસેં અદ્વય અનૂપ સદા,
 પરમ પરમાત્મા સો સર્વતેં સરસ હૈ. ૧૪

જાંકે ભય જાતવેદા જવલિત રહત સદા,
 જાંકે ભય સુર ચંદ ભાગત અકાસેં હૈ;
 જાંકે ભય ખરસત ખારિદ સો વારિનકાં,
 જાંકે ભય વાયુ વ્યોમ સર્વમેં નિવાસે હૈ;
 જાંકે ભય કાલ આપ દૌરત રહત સદા,
 જાંકે ભય ભૂમિ ધરિ શેષ શીર ખાસે હૈ;
 ગોવિંદ કહત એસેં આધિન અનેક જાંકે,
 સોઈ પરબ્રહ્મ સદા વિશ્વમેં વિલાસે હૈ. ૧૫

દ્રષ્ટિતેં દિખાત નાંહિ ઐનાતેં સુનાત નાંહિ,
 હાથતેં ગ્રહાત નાંહિ જનતેં ન જાયા હૈ;
 વાકતેં કહાત નાંહિ મનતેં જનાત નાંહિ,
 કાલતેં વિલાત નાંહિ અંગ હૈ ન છાંયા હૈ;
 ઉંધતેં ઉંધાત નાંહિ માયાતેં બંધાત નાંહિ,
 એસેં પર બ્રહ્મ સોતો સર્વમેં સુહાયા હૈ;
 ગોવિંદ કહત જૈસેં નીરમેં નલિન રહી,
 વિમલ વિભાવ પર ખાનિતેં પરાયા હૈ. ૧૬

ઇશનકે ઇશ ઐર દેવનકે દેવ મહા,
 પ્રાનનકે પ્રાન સદા બ્રાંતિ લલી બાળે હૈ;
 નેત્રનકે નેત્ર ઐર ઐાનહીકે ઐાન શોહે,
 માનસકે મન સદા ચારૂ વિધિ છાળે હૈ;
 સૂરજકે સુર ઐર ચંદ્રમાકે ચંદ્ર લસૈ,
 કાલનકે કાલ સર્વ શીશનપેં ગાળે હૈ;
 ગોવિંદ કહત એસેં સકલકે સ્વામી સદા,
 નિગમ નિરંજન સો વિમલ વિરાળેહૈ. ૧૭

નાંહિ વૃદ્ધ બાલ ઐર ઐાપત યુવાન પુનિ,
 નાંહિ લઘુ દીર્ઘ ઐર સુક્ષ્મ કે સ્થૂલ હૈ;
 નાંહિ નર નારિ ઐર કિલબ સો કહાય કદિ,
 નાંહિ પ્રતિકૂલ ઐર આપ અનુકૂલ હૈ;
 નાંહિ શીત ઉષ્ણ ઐર કામલ કઠોર કભિ,
 નાંહિ તરૂવેલ ઐર શાખા ફલ ફૂલ હૈ;
 ગોવિંદ કહત એસેં અકથ્ય અનૂપ મહા,
 પરમ પરમાત્મા સો આદી જગ મૂલ હૈ. ૧૮

ਨਾਂਹਿ ਸੁਰ ਚੰਦ੍ਰ ਐਰ ਪਾਵਕ ਪਵਨ ਧੇਹਿ,
 ਨਾਂਹਿ ਅੰਧਕਾਰ ਐਰ ਤੇਜ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ;
 ਨਾਂਹਿ ਸਰਸਵਾਨ ਸਰ ਸਰਿਤਾ ਸਲਿਲ ਸੋਧ,
 ਨਾਂਹਿ ਤਲ ਭੋਭ ਐਰ ਸ੍ਵਰਗ ਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਹੈ;
 ਨਾਂਹਿ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤਿ ਐਰ ਵਿਭਯੁਕੇ ਵਿਰੰਧਿ ਵੇਹਿ,
 ਨਾਂਹਿ ਤਿਥਿ ਪਦਮ ਐਰ ਵਯਧਰ ਤੇ ਭਾਸ਼ ਹੈ;
 ਗੋਵਿੰਦ ਕਹੁਤ ਐਸੇਂ ਸਰਬ ਤੇਂ ਵਿਰਕਤ ਸਦਾ,
 ਅਕਸ਼ਰ ਅਨੂਪ ਐਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ. ੧੯

ਗੂਠ ਨ ਅਗੂਠ ਐਰ ਅਯਤ ਨ ਧ੍ਰੁਸ਼ਿਤ ਹੈ,
 ਵਰਤਾ ਨ ਮੂਠ ਐਰ ਨਿਕਟ ਨ ਦੂਰ ਹੈ;
 ਅੰਧ ਨਹਿ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ ਐਰ ਲੰਘਾ ਨ ਵਾਮਨ ਹੈ,
 ਸੂਘਾ ਨਹਿ ਲੀਂਗਾ ਐਰ ਪਾਦਪ ਨ ਮੂਰ ਹੈ;
 ਉਪਰ ਨ ਡੇਠ ਐਰ ਸੀਧਾ ਨਹਿ ਵਕ ਪੁਨਿ,
 ਚੰਚਲ ਨ ਥੀਰ ਐਰ ਤਾਮਲ ਨ ਕੂਰ ਹੈ;
 ਗੋਵਿੰਦ ਕਹੁਤ ਐਸੇਂ ਪਰਮ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੋ,
 ਆਲਮ ਅਭਿਲ ਮਾਂਹਿ ਭਾਯ ਭਰਪੂਰ ਹੈ. ੨੦

સર્વ ગુન જ્ઞાતા સર્વ શક્તિમય બાતા પુનિ,
 સર્વમેં સુહાતા ઔર અલગ રહાતા હૈ;
 જગમેં ન જાતા ઔર નાશ નાંહિ પાતા પુનિ,
 રૂપ ન લખાતા જગ કારન કહાતા હૈ;
 તર્કમેં ન આતા ઔર અજર રહાતા પુનિ,
 આપ નાંહિ ખાતા ઔર ભુખિત ન બાતા હૈ;
 ગોવિંદ કહત એસેં ઉક્તિમેં ન આતા સોધ,
 પરમ પરમાત્મા સો વિમલ વિભાતા હૈ. ૨૧

જ્યોંહિ રથ પહિયાકે નાભિ ઔર નેમિનમેં,
 લાગીકેં અનેક અર સુંદર સુહાત હૈ;
 ત્યોંહિ તલ સાત ઔર સાત પુનિ લોક લસે,
 ઔર અહમંડ કેતે કોવિદ કહાત હૈ;
 સોધ સખ ચિદાનંદ અલ્લમેં બિરામી અતિ,
 આપત અપાર મહા નિખિલ નિતાંતહૈ;
 ગોવિંદ કહત એસેં અખીલકે આશરય,
 નિગમ નિરંજન સો વિમળ વિભાત હૈ. ૨૨

ગોરસમેં આજ્ય જૈસેં રાજત લલામ સદા,
 તિલ માંહી તૈલ જૈસેં સુન્દર સુહાત હૈ;
 પથરીમેં પાવક જ્યોં શોહત સદાય રહિ,
 પુષ્પમેં સુગંધ જૈસેં જહિર જનાત હૈ;
 મિસરીમેં મિષ્ટતા જ્યોં આપત અધિક ઐર,
 લોનમેં લવણ જૈસેં ભાય બહુ ભાંત હૈ;
 ગોવિંદ કહત તૈસેં બ્રહ્મ વિશ્વ માંહિ પર,
 માયાતેં રહિત સદા વિમળ વિભાત હૈ. ૨૩

જ્યોંહિ પવમાન નાંહિ લોચને લખાત પર,
 પર્શતેં પ્રગટ સોધ જગમેં જનાત હૈ;
 જ્યોંહિ નિરધોષનદે રૂપ ન લખાત પર,
 શુભહી અશુભ સદા શ્રોનતેં સુનાત હૈ;
 જ્યોંહિ અંધકાર નાંહિ પ્રગટ પદાર્થ પર,
 સ્યામલ સમૂહ સોઈ દ્રષ્ટિતેં દિખાત હૈ;
 ગોવિંદ કહત તૈસેં બ્રહ્મ હે અદર્શ પર,
 આલમ અપૂર્વ તાકે કાર્યતેં લખાત હૈ. ૨૪

તીર્થકે નિમિત્ત કિયે યાતરા અનેક પર,
 વ્યાપકહો સર્વ એસે મનમેંન માને હૈ;
 વાકતેં બખાનિ કિયે વિવિધ વિનય પર,
 આપહો અકથ્ય એસેં ઊરમેંન આને હૈ;
 હર્ષતે હમેશ હમ ધ્યાન તુમ ધારત પેં,
 મનતેં અગ્રાહ્ય એસેં ચિત્તમેં ન જાને હૈ;
 ગોવિંદ ગુનાહ એસેં આપકે અનેક કિયે,
 છમિયો સચ્ચિત્ત સોધ વહે ગયે અજાને હૈ. ૨૫

(અંથ સંવત્સર ઐર કવિની સ્થિતિ વિષે-કવિત.)

પરમ પવિત્ર દેશ કાઠિયા સુ ખાડ તામેં,
 સુન્દર સિહોર પુર શોહત સદાઈ હૈ;
 વાહિમેં વસત હમ સ્વજન સહિત સદા,
 નામ નિજ ગોવિંદ ઐ તાત ગિફ્તા ભાધ હૈ;
 અખદ ઉનીસ ઐર સૈતિસકે માર્ગ શુદ્ધિ;
 સાતમ સુખદ તિથિ આધ અધિકાધ હૈ;
 તા દિન પુનીત પરબ્રહ્મકી પચીશી ચેહિ,
 ગોવિંદ કહત બનિ પૂરન પ્રભાઈ હૈ; ૨૬

ઇતિશ્રી કવિ ગોવિન્દ વિરચિતે પરબ્રહ્મ પચીશી

સંપૂર્ણમઃ ॥

આવૃત્તિ ૧ લી.]

[પ્રત ૧૫૦૦.

સંવત ૧૯૭૮.

સને ૧૯૨૨.

પ્રસિદ્ધ કરનાર:—ચૌહાણ આર. જી. કવિ,

શ્રી “લક્ષ્મીઆર્ટ” વર્ક્સ, લાયખાલા, મુંબઈ, નં. ૯.

છાપનાર:—મંગળલાલ જગજીવનદાસ, [૧૧૮૩૪૭૮.]

શ્રી ‘સરસ્વતી’ છાપખાનું, ૩૫૬, મુંબઈ, નં. ૩.
